

بررسی سیاست ها و ضوابط حقوقی مدیریت پسماند در نظام حقوقی ایران

ابوذرفیعی^۱، الهه دهقان فینی^۲، رضا فنازاد^۳

۱- کارشناسی ارشد حقوق- شهر تهران

۲- عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور شهر قمصراستان اصفهان

۳- استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور شهر یار

چکیده

بر اساس ماده 1 قانون مدیریت پسماند مصوب سال 1383، جهت تحقق اصل پنجاهم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و به منظور حفظ محیط زیست کشور از آثار زیانبار پسماندها و مدیریت بهینه آنها، کلیه وزارتخانه ها و سازمانها، نهادهای عمومی و غیردولتی و کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی موظف به رعایت قوانین و سیاستهای قانون مذکور در مدیریت پسماند میباشند. مدیریت اجرایی کلیه پسماندها در این قانون به غیر از صنعتی و ویژه در شهرها و روستاها و حریم آنها به عهده شهرداری و دهیاری و در خارج از حوزه آنها به عهده بخشدار بها است. پسماندهای ویژه و صنعتی هم به عهده تولید کننده آنها است. مدیر اجرایی پسماند مجاز است هزینه مدیریت پسماند را از تولید کننده و بر اساس دستورالعمل وزارت کشور بر حسب نوع پسماند دریافت و صرفاً صرف هزینه های مدیریت پسماند نماید. این نوشتار با بررسی قانون مدیریت پسماند، ضمن بیان برخی نقایص موجود در آیین نامه اجرایی قانون، خواستار اصلاح مشکلات قانونی و رواج اهمیت و توجه به محیط زیست در کل سیستم حقوقی کشور می باشد.

کلید واژه: مدیریت پسماندها، محیط زیست، قانون مدیریت پسماندها، شهرداری